

BOGUMIŁA KONSTANCJA
ZAŁĘSKA

Jak w taśmie filmu

Tomiki 448-450

Jak w taśmie filmu

Przeminęły,
Jak w taśmie
Starego filmu się przesunęły
Te szepty, te westchnienia,
Te serca drżenia, te uczuciowe burze,
Których los już nie powtórzył.
Niby dramaty – wtedy poważne,
Co stały się tak mało ważne.
I te kompleksy, ten brak
Pewności, co towarzyszy
Każdej młodości.
A po dojrzałych latach,
W poniewierce,
Już skamieniało
To drżące serce.
Już się nie trwoży
I już nie gorze.
Już uczuć pożar je nie otworzy.
Już nawet mocne doń pukanie
Prawie na pewno zda się na nic.
Bo po tych przejściach
I po tym znoju
Już oczekuje tylko spokoju.
I w tym spokoju pragnie
się pławić,
Dopóki opatrność
Ducha nie zbawi.